

Talán egy poszáta volt

Budapesten, a Hősök tere melletti Regnum keresztnél, Szeplőtelen Fogantatás ünnepén, déli kezdéssel el szoktuk imádkozni a négy rózsafüzért, Kemenes Gábor atya vezetésével. 19 éve, amikor először tettük ezt, akkor még kb. ezer ember összejött ezekre az alkalmakra. A létszám azóta kopik, de még mindig van egy mag, amelyik kitart. Ez most, 2015-ben is így történt, összejöttünk két-háromszázan imádkozni hazánkért, a békéért, a szabad ég alatt. Kemenes Gábor atya minden tized előtt mondott néhány gondolatot, hogy imánk mélyebb lehessen. A tizedek között rövid éneket énekeltünk.

A tizedeket egymás után imádkoztuk, Jézus életútját végigkísérve. Mindez december 8-án, mérsékelt ködszitalás mellett, plusz 5 fokban történt. És amikor a Világosságos rózsafüzér utolsó tizedéhez értünk, akkor egy érdekes kis jelenségre lettünk néhányan figyelmesek.

Amint Kemenes Gábor atya elkezdte az Eucharisziáról szóló tized elején a Miatyánkot imádkozni, egy kis madár a közeli fán elkezdett énekelni. Folyamatosan dalolt, csacsogott, dicsérte az Istent, megállás nélkül, mintha májusi tavaszi énekét énekelné. Mindez a tized után elhangzott ének végéig tartott. Amikor áttértünk a fájdalmas titkokra, akkor még egy vagy két rövid hangját lehetett hallani ennek a kis madárnak, majd teljesen elhallgatott. És zajlott a természetben tovább a decemberi normál állapot, a normál hangulat.

Csodálatos volt, hogy a kis madárka pont ezen titokhoz kötődően, de annak a tizednek a legelejétől a legvégéig megállás nélkül énekelt, dicsérte az Urat! Mintha arra akart volna figyelmeztetni minket, hogy ne hagyjuk az Oltáriszentségben köztünk lakó Jézust dicsérni, imádni és áldani. Tegyük minél gyakrabban!

Jánossy Gábor